

PENSANT-HI

*« A Déu siau, turons, per sempre a Déu siau
oh serras desiguals, que allí en la patria mia
dels nuvols é del cel de lluny vos distingia,
per lo repos etern, per lo color mes blau.*

*A Déu tú, vell Montseny, que des ton alt Palau
com guarda vigilant, cubert de boyra é neu
guaytas per un forat la tomba del Juéu,
é al mitg del mar immens la mallorquina nau ».*

Quan N'Aribau escrivia això una centúria enrera (1832), feia literatura sentimental, però ara, nosaltres ho repetim amb tota l'emoció i la resolució de l'allunyament definitiu, perquè la tragèdia catastròfica que està passant Catalunya, és un salt enrera que, després de violar-la i pervertir-la espiritualment, moralment i cívicament, la tornarà a vegetar en l'erm del servilisme inconscient i del materialisme envilidor, dels quals la nostra generació s'honora d'haver-la deixondida i dignificada, alçapremant-la.

I, en aquelles condicions de rebaixament social, que són la negació de la nostra pròpia vida, nosaltres no volem pas reveure-la.

El 4 d'Agost del 1936, a les 5h. de la tarda, en havent remuntat el Cap de Creus, a bord del torpediner *Brestois* de la Marina Francesa i a l'embocar l'entrada de Port-Vendres, primera parada rossellonesa de la nostra expatriació.

P.

Les entrabancadores circumstàncies del present, han fet que aquest llibre no tingui, ni de molt, tota la presentació que desitjava el vell bibliòfil que és el seu autor.

Per la mateixa raó, s'hi hauràn escapat errades d'impremta que altrament no haurien passat i que el lector excusarà benvolent tenint en compte que, a 80 anys, la feina de corrector d'impremta no és pas la més adient, majorment quan el treball de composició ha estat fet per un caixista que ignora la llengua de l'original. Sortosament, una errada de impremta, si bé enlletgeix la composició, no malmet pas el sentit de la frase.

Així i tot, jo havia de deixar imprès aquest llibre, a fi que la meva actuació pública no acabés fallada, ni mancada de continuïtat: escapçada.

Perquè jo he esmerçat la meva espiritualitat per a Catalunya i no me l'he pas guardada per a la meva fruïció personal en la vida interior.

P.